

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/193/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117216555
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8117216555.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobkyne: K. V., O.. XX.XX.XXXX, V. P. XX, XXX XX P., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 Eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 150 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobkyňi z a m i e t a .
- III. Žalobkyňa m á vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/193/2017-28 zo dňa 25.10.2017 súd žalobu žalobkyne o primerané finančné zadostučinenie zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z podanej žaloby a ani z tvrdenia žalobkyne vôbec pre súd nevyplývalo, aké právo žalobkyne bolo porušené. Súd poukázal na žalobu o určenie neplatnosti zmluvy, ktorá podľa názoru súdu nespĺňa zákonnú podmienku podľa § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa si ako spotrebiteľ neuplatňovala v žiadnom súdnom konaní porušenie svojich práv alebo povinností. Túto právnu skutočnosť, t. j. predchádzajúce úspešné uplatnenie práv a povinností si podľa názoru súdu žalobkyňa zamenila s tým, že medzi účastníkmi prebehlo konanie, v ktorom sa rozhodlo o neplatnosti právneho úkonu. Súdu vôbec nebolo zrejmé aká ujma, respektíve škoda vznikla v majetkovej sfére žalobkyne, ktorá by jej zakladala nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Ak žalobkyňa sama v žalobe, ako aj na pojednávaní vôbec súdu prezentovala, že náhrada má satisfakčnú a relutárnu funkciu, potom súdu vôbec nie je zrejmé, z akého dôvodu a skutočnosti žalobkyňa tieto skutočnosti tvrdí a aké dôkazy označila súdu na preukázanie týchto svojich tvrdení.

2. Uznesením Krajského súdu v Prešove číslo konania 8Co/112/2018 - 109 zo dňa 29.04.2019 bol zrušený rozsudok súdu 1. stupňa a vec vrátená na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že základ nároku žalobkyne v tejto veci je daný. Súd v ďalšom konaní má posúdiť výšku primeraného finančného zadostučinenia. V prípade, ak sa žalobkyňa správala nepoctivo tým, že celkovo z poskytnutého úveru vo výške 359,94 Eur zaplatila žalovanému iba sumu 73,53 Eur, tieto okolnosti majú mať vplyv na zohľadnenie pri stanovení výšky primeraného finančného zadostučinenia.

4. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec opätovne prejednal a vykonal dokazovanie pripojeným spisom 16C/201/2014, rozsudkom Krajského súdu Prešov 2Co/86/2016 - 85 zo dňa 22.02.2017, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

5. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 16C/201/2014-66 zo dňa 18. 2. 2016 súd určil, že Zmluva o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3. 3. 2014 je neplatná. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu vyplýva, že v zmysle § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnú formu musia mať zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 1 vyžaduje písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to pod sankciou jej neplatnosti, v prípade nedodržania takejto formy. Pre uzatvorenie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z vykonaného dokazovania v tomto konaní mal súd za preukázané, že žalobkyňa ako dlžník dňa 17. 2. 2014 podpísala a vyplnila body 1 a 5 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (zmluvy o revolvingovom úvere ako jednostranného právneho úkonu, ktorý je písomným návrhom na uzatvorenie zmluvy), následne zástupca žalovanej dňa 3. 3. 2014 podpísal a vyplnil bod 6 predmetnej žiadosti, údaje o schválenom revolvingovom úvere a vystavil oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré malo byť prijatím návrhu a teda uzatvorením zmluvy. Nakoľko návrh na uzatvorenie zmluvy a prijatie návrhu nie sú totožné, líšia sa v údajoch o výške úveru, výške mesačnej splátky, celkovej sumy, ktorú má dlžník zaplatiť veriteľovi sadzbou úroku z úveru, RPMN za úver, nemožno hovoriť o akceptácii návrhu zo strany žalovanej, ale o novom návrhu žalovanej, ktorý by mal byť písomne prijatý alebo odmietnutý žalobkyňou. V konaní však nebolo preukázané, že by žalobkyňa následne urobila ďalší písomný úkon, z ktorého by vyplynulo, že by takýto nový návrh žalovanej prijala. Súd teda na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nemal preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán a teda v dôsledku nedodržania obligatórnej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je táto neplatná. Podľa názoru súdu neobstojí ani poukazanie žalovanej na čl. 1, bod 1.2, čl. 2, bod 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, nakoľko z výpovede žalobkyne vyplýva, že zmluvu uzatvorila priamo na mieste pobočky žalovanej, pričom žalovaná nepreukázala súdu, že žalobkyňa s predmetnými podmienkami pred vypísaním žiadosti dopodrobna oboznámila. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30. 3. 2017 a vykonateľnosť bola 4. 4. 2017.

6. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom KS Prešov č.k. 2Co86/2016-85 zo dňa 22. 2. 2017.

7. Z pripojeného spisu OS Prešov č.k. 19Csp/137/2017 súd zistil nasledujúce:

8. Žalobkyňa si v tomto konaní uplatnila nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- Eur na základe toho, že v konaní pod sp. zn. 29C/168/2014-86 zo dňa 11. 2. 2015 súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX, uzatvorená dňa 30. 9. 2013 a dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX, uzatvorená dňa 3. 3. 2016 sú neplatné. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom KS v Prešove č.k. 6Co/150/2015-125 zo dňa 27. 10. 2016.

9. Na pojednávaní dňa 16. 10.2017 právna zástupkyňa žalobcu súdu uviedla, že v konaní pod sp. zn. 16C/201/2014 bola predmetom zmluva o revolvingovom úvere, ktorú žalovaný podpísal dňa 17. 2. 2014 a žalobkyňa dňa 3. 3. 2014. Žalovaný poskytol žalobkyňi titulom úveru sumu 359,94 Eur, aj keď jej mal poskytnúť sumu vo výške 420,- Eur. Žalovaný si odrátal poplatok titulom odkladu splatnosti splátok. Žalobkyňa z poskytnutého úveru zaplatila žalovanému sumu 73,53 Eur. V konaní pod sp. zn. 19csp/137/2017 prebieha konanie o primerané finančné zadostučinenie na základe pôvodného konania 29C/168/2014, kde žalobkyňa ako spotrebiteľka podala žalobu, ktorou žiadala, aby súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Zároveň právna zástupkyňa žalobkyne mala za to, že sú splnené všetky podmienky na rozhodnutie súdu a nepovažovala výsluch žalobkyne za potrebný pre rozhodnutie o uplatnenom nároku.

10. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

11. Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

12. Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

13. Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

16. Súd je toho názoru, že žalobkyňa bola úspešná v pôvodnom konaní a z tohto dôvodu jej vznikol nárok na primerané finančné zadostučinenie. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

17. Inštitút primeraného zadostučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

18. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobkyne je v celom rozsahu dôvodným. V tomto spore bol súd viazaný právnym názorom vyjadreným v Uznesení Krajského súdu v Prešove č. k.8Co 112/2018-109 zo dňa 29.04.2019, v ktorom odvolací súd konštatoval, že žalobkyňa úspešným uplatnením nároku z titulu porušenia jej práv žalovaným v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 16C 201/2014, splnila zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na priznanie primeraného finančného zadostučinenia, a to v znení zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V bode 18, 19 Uznesenia odvolacieho súdu bol vyslovený právny názor, že konkrétna výška primeraného finančného zadostučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

19. Súd priznanú sumu vo výške 150 Eur žalobcovi titulom primeraného finančného zadostučinenia považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Súd uvádza, že cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným

predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd 1. stupňa priznanú sumu 150 Eur považuje za primeranú za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Suma finančného zadosťučinenia priznaná súdom je plne opodstatnená. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Je potrebné poukázať aj na prvotné konanie 16C 201/2014, v ktorom sa žalobkyňa úspešne domáhala určenia neplatnosti právneho úkonu. Súd priznanú sumu považoval v celom rozsahu za dôvodnú a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v takejto výške a v prevyšujúcej časti bol žalobný návrh žalobkyne ako nedôvodný zamietnutý. Pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že žalobkyňa nezaplatila žalovanému ani istinu poskytnutého úveru.

20. Súd ešte považuje za potrebné uviesť, že konkrétnu žiadanú sumu primeraného finančného zadosťučinenia v žalobnom petite vo výške 500 Eur žalobkyňa nijakým spôsobom nezdôvodnila a neurobila tak a nenavrhol súdu doplniť dokazovanie ani na nariadenom pojednávaní dňa 16.09.2019. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá je akosi určitou satisfakciou za stav, ktorý mu hrozil z dôvodu možnosti uplatnenia práva na plnenie, ktoré žalovanému nepatrilo. Zároveň priznaním primeraného finančného zadosťučinenia došlo aj k naplneniu odradzujúcej funkcie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

21. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 C.s.p. vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 C.s.p. dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 C.s.p. zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.